

Ordføreren for forespørgerne (*Steen Folke*) (VS):

Socialministeren gav lige præcis den rosenrøde fremstilling af bistanndsloven, som jeg havde forudset. Ikke noget om bistanndslovens anvendelighed til sociale nedskæringer, bortforklaring af, at revalidering med bistanndsloven nok får et afgørende grundskud, bortforklaring af den usikkerhed og vilkårlighed, som en udvidet anvendelse af skønsprincippet vil medføre, bortforklaring af genindførelse af fattighjælpen i skikkelse af bistanndslovens varige hjælp. Nu er problemet ikke så meget, at vi får dette skønmaleri herinde, men at der bliver gennemført en omfattende propagandakampagne med pjecer, annoncer i pressen, med tv's velvillige medvirken, hvor man vil forsøge at bilde den ganske befolkning ind, at det forholder sig så herligt.

Bistanndsloven er som bekendt et resultat af socialreformkommissionens arbejde. Kommissionens kommissorium var selv på det borgerlige samfunds egne præmisser utrolig perspektivløst. En statslig kommission kan naturligvis ikke beskæftige sig med grundlæggende problemer som sammenhængen mellem hele det kapitalistiske samfundssystem og de sociale problemer, men man kunne måske have ventet, at kommissionen skulle have beskæftiget sig med vurderinger af de sociale problemers udvikling og ændrede karakter.

Den socialpolitiske udvikling har især været rettet mod at sikre arbejdskraften mod indkomstbortfald ved sygdom, arbejdsløshed og lignende og mod at sikre arbejdskraftens tilstedeværelse, hvor der var brug for den. Tressernes socialpolitik har været rettet mod arbejdsmarkedet og indgreb, der sikrede den nødvendige og tilstrækkelige arbejdskraft. Dette har naturligvis at gøre med udviklingen i produktionsprocessen, som har udstødt, nedslidt og skadet en stadig større del af lønarbejderne.

Statens lovgivning retter sig mod konsekvenserne af dette. Grænsen sættes også af, at forudsætningen for socialpolitikken er en fortsat økonomisk vækst, der samtidig er medvirkende årsag til de sociale problemer. Netop krisesituationen viser statens magtesløshed over for dette problem. Socialpolitikken vækst bliver i sig selv en væksthæmmende faktor for kapitalen. Statens socialpo-

litik bliver til kapitalens socialpolitik, og det vil sige en nedskæringspolitik.

Bistanndsloven er et vigtigt element i socialpolitikken, idet den bliver hverdag for mange tusinde lønarbejdere og andre, hvis eksistensgrundlag midlertidigt eller permanent er fjernet af udviklingen i den kapitalistiske produktionsproces. Men bistanndsloven er magtesløs over for de sociale problemers årsager, over for arbejdsløsheden, nedslidningen på arbejdspladserne, akkordsystemernes skadelige indvirkning på arbejderne, umyndiggørelsen, udstødningen.

Både tildeling og udmåling af ydelser vil efter bistanndsloven i helt overvejende grad komme til at foregå efter skønsmæssige principper, hvor der ikke kan gøres krav på nogen fast ydelse. Princippet bag denne overgang til skønsmæssige ydelser er, at ydelsen skal kunne gives efter den enkeltes konkrete behov, eller som socialministeren har udtrykt det: at der bliver en række områder, hvor man må have lavet ting efter mål, så de passer til de enkeltes specielle behov. Skrædderen, der skal sy dette snit, bliver de enkelte kommuners social- og sundhedsforvaltninger, og der er i hvert fald to ting, man kan være stensikker på, nemlig, at der inden for hver kommune vil blive store forskelle i behandlingen af de enkelte, og at der vil blive store forskelle kommunerne imellem.

Skønsmæssige ydelser er ikke noget nyt inden for sociallovgivningen, men de bliver mere udprægede med bistanndslovens ikrafttræden. Skønsmæssige ydelser har altid haft en tendens til at blive låst fast gennem nogle vejledende takster, som i praksis har betydet, at ydelsesniveauet i en række tilfælde er blevet det samme. Hvordan skal man i øvrigt kunne skille én arbejdsløs fra en anden, én nedslidt fra en anden nedslidt osv.?

Resterne af den gamle almisselovgivning hænger stadig som en stinkende lugt over bistanndsloven; uanset hvor mange skræddere der bliver ansat til at sy efter mål, kan denne opgave ikke lykkes, og i øvrigt har arbejderklassen aldrig fået skræddersyet tøj. Når bistanndslovens slør løftes, vil kejserens nye klæder åbenbare sig.

Myndighederne hævder, at den skræddersyede socialhjælp vil muliggøre en forebyggelse af sociale problemer, og bygger her